

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819010457
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5819010457.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, na verejnom zasadnutí konanom 12. mája 2020 prejednal odvolania podané prokurátorom a obžalovaným Mgr. N. D. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/166/2019 z 13.2.2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/166/2019 z 13.2.2020 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenených výrokoch o vine a náhrade škody rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/166/2019 z 13.2.2020,

obžalovaného Mgr. N. D., nar. X.X.XXXX v S. Y., trvale bytom I. S. Y., t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Mgr. N. D. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/166/2019 z 13.2.2020 bol obžalovaný Mgr. N. D. uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., v bode 1/ a 2/ prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., v bode 3/ prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa 15.6.2019 v čase okolo 12.17 hod. vošiel do penziónu Korytnačka v Námestove, vyšiel na prvé poschodie, kde duplikátom kľúča, ktorý si ponechal z predošlého ubytovania, odomkol dvere do izby č. 5, vošiel dnu a odcudzil turistický batoh NOMAD veľkosti 50 l aj s vecami, ktoré sa v ňom nachádzali, a to oblečenie, kozmetika a vstupná karta do zamestnania, notebook DELL s myšou, slúchadlami a taškou, notebook ASUS s príslušenstvom, kulmofén Rowenta, elektronickú

cigaretu IQOS, diaľkový ovládač dverí, spodné prádlo, kozmetiku a hygienické potreby následne dvere uzamkol a z penziónu Korytnačka odišiel, čím spôsobil M. X., nar. X.XX.XXXX, škodu vo výške 921,50 €, a takto konal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/60/2018, vydaným a právoplatným dňa 14.11.2018, bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

2/ dňa 23.8.2019 v čase o 18.02 hod. v Hoteli Slanica v Slanickej Osade, Námestovo, vošiel do priestorov denného baru na dolnom poschodí, kde v sklade zo zásuvky odcudzil peňaženku s hotovosťou 650,- €, čím poškodenému U. S., nar. X.XX.XXXX., spôsobil škodu vo výške 650,- €, a takto konal i napriek tomu, že bol Obvodným oddelením PZ Námestovo dňa 17.8.2019 v blokovanom konaní č. J 0556421 postihnutý za priestupok proti majetku, ktorého sa dopustil drobnou krádežou tovaru v predajni TEMPO v Námestove, tiež bol rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/60/2018, vydaným a právoplatným dňa 14.11.2018, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

3/ dňa 30.8.2019 o 04.17 hod. pred bránou rodinného domu č. XXX/XX na G. ulici v T., bez súhlasu majiteľky J. O., nar. X.X.XXXX., vošiel do motorového vozidla Ford Fiesta, ev. č. NO-668AZ, hodnoty 500,- €, ktoré následne pomocou kľúča, ponechaného v spínacej skrinke, naštartoval a používal na rôzne jazdy až do 10.00 hod dňa 1.9.2019, keď bol v blízkosti kostola v Tvrdošíne zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Tvrdošín.

Za to mu súd podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 36 písm. 1), n) Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému U. S., nar. X.XX.XXXX v U., trvale bytom T., G. XXX/X, škodu vo výške 650,- eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej M. X., nar. X.XX.XXXX v T., trvale bytom R., X. I. XXXX/X, škodu vo výške 860,05 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú M. X., nar. X.XX.XXXX v T., trvale bytom R., X. I. XXXX/X, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami obžalovaného a prokurátora.

Obžalovaný a prokurátor napadli rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste odňatia slobody. Odvolanie prokurátora smerovalo v neprospech obžalovaného.

Prokurátor v písomnom odôvodnení podaného odvolania uviedol, že uložený trest rozsudkom súdu prvého stupňa považuje za neprimerane mierny. V ďalšej časti poukázal na zákonom ustanovenú trestnú sadzbu stíhaného trestného činu s tým, že okresný súd obžalovanému nesprávne priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák. Takýmto nesprávnym postupom okresného súdu došlo u obžalovaného k vyrovnaniu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, čo malo priamy vplyv na rozpätie trestnej sadzby, v ktorej bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody. Bez použitia namietanej poľahčujúcej okolnosti by u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností a dolná hranica trestnej sadzby by sa zvýšila o jednu tretinu, čo predstavuje 28 mesiacov. Prokurátor uvedený postup súdu považoval za nesprávny a navyše v priamom rozpore so stanoviskom zverejneným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017 pod poradovým číslom 44. V tejto súvislosti poukázal na správny postup pri rozhodovaní sporov medzi obžalobou a obhajobou. Obžalovanému boli poľahčujúce okolnosti zohľadnené duplicitne, pričom toto vylučuje ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. V ďalšej časti podaného odvolania ozrejmil okolnosti, za ktorých je možné v trestnom stíhaní páchatelovi priznať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák. Taktiež poukázal na konkrétne okolnosti stíhaného trestného činu, ako aj obhajobu obžalovaného. Záverom zvýraznil kriminálnu minulosť obžalovaného, ako aj význam generálnej prevencie trestu.

Ochrana spoločnosti môže byť podľa názoru prokurátora zabezpečená len v tom prípade, ak bude obžalovanému uložený trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. V zmysle týchto dôvodov navrhol aj krajskému súdu rozhodnúť, a to po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste.

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, a to prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Adriany Panekovej. V obsahu vyjadrenia obžalovaný vyjadril nesúhlasné stanovisko s tvrdeniami prokurátora v podstate s tým, že v konkrétnom prípade trestného stíhania bol postup okresného súdu pri priznaní poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n) Tr. zák. zákonný. Obžalovaný uviedol, že po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia orgánom činným v trestnom konaní napomáhal s objasňovaním trestného činu, a to v tom zmysle, ako to ustanovuje už zmienená poľahčujúca okolnosť. Pri priznaní viny zároveň kladne odpovedal na všetky otázky, ktoré mu súd kládol, a aj takýto postoj k spáchanému trestnému činu odôvodňoval použitím poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n) Tr. zák. Záverom vyslovil názor, podľa ktorého je potrebné napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o uloženom treste s tým, aby mu krajský súd uložil trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Bližšie dôvody navrhovaného postupu uviedol vo svojom podanom odvolaní.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Adriany Panekovej (č.l. 263-265), ako aj svojím podaním z 24.2.2020, zažurnalizovaným na č.l. 253. Úvodom opísal výrokové časti napadnutého rozsudku okresného súdu aj s podstatnými časťami jeho odôvodnenia. V ďalšej časti uviedol, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov považuje za neprimerane prísny a nespravodlivý. V tejto súvislosti citoval znenia ustanovení § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák., ako aj § 39 ods. 1 Tr. zák. V ďalšej časti sa obžalovaný zaoberal dôvodmi spáchania stíhaného trestného činu, ku ktorému ho dovedla nepriaznivá životná situácia. Vzhľadom na to, že nevedel nájsť životné východisko z problémov, konal skratovo a uchýlil sa k páchaniu trestnej činnosti. Svoje konanie oľutoval a zároveň zistil, že uvedeným spôsobom nemôže riešiť vlastné finančné problémy. Pri objasňovaní stíhaného trestného činu s orgánmi činnými v trestnom konaní, ako aj súdom spolupracoval, svoje konanie priznal a úprimne oľutoval. Taktiež poukázal na aktuálny rodinný stav, z ktorého vyplynulo, že je otcom maloletého dieťaťa, ktoré sa narodilo vo vzájomnom spoluzití s priateľkou. Uložená výška trestu by z tohto dôvodu mala negatívny vplyv aj na osoby, s ktorými žije v spoločnej domácnosti. Obžalovaný zvýraznil, že pred svojím vzatím do väzby si našiel zamestnanie a v budúcnosti chce žiť riadnym životom. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o uloženom treste a uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava obsahu podaného odvolania. Navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o uloženom treste a obžalovanému uložiť prísnejší trest odňatia slobody v trvaní troch rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por.

Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava podrobných písomných dôvodov podaného odvolania a v zmysle záverov jeho odôvodnenia navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o uloženom treste odňatia slobody s tým, aby krajský súd obžalovanému uložil miernejší a spravodlivejší trest odňatia slobody so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolanie prokurátora navrhla zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Obžalovaný uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava konečného návrhu svojej obhajkyne.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného boli podané oprávnenými osobami a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd na podklade podaného odvolania prokurátora a obžalovaného preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 Tr. por. prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom, spôsobom jeho výkonu, ako aj náhradou spôsobenej škody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Ak podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 36 písm. n) Tr. zák. sa za poľahčujúcu okolnosť rozumie stav, kedy páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Zo spisového materiálu, ktorý sa vzťahoval na trestné stíhanie obžalovaného Mgr. N. D., krajský súd zistil, že prvostupňový súd pri svojom rozhodnutí o uloženom treste nesprávne okrem iného aplikoval aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák. Takéto tvrdenie je odôvodnené zabezpečenými dôkazmi z prípravného konania, z ktorých bezpochyby vyplynul záver, že trestná činnosť obžalovaného bola objasnená aktivitou a činnosťou orgánov činných v trestnom konaní. Odhalenie spáchaných trestných činov nezáviselo na aktivite, resp. konaní obžalovaného, ale na konaní poškodených a orgánov polície. Spáchanie stíhaných trestných činov obžalovaným Mgr. N. D. bolo zadokumentované použitím technických prostriedkov (videozáznam) poškodených (skutok v bodoch 1, 2 rozsudku), ako aj hliadkovou činnosťou príslušníkov polície (skutok v bode 3 rozsudku). Z týchto dôvodov preto nemožno následné priznanie sa obžalovaného k spáchaniu stíhaných trestných činov považovať za napomáhanie príslušným orgánom pri ich objasňovaní. Zjednodušene zhrnuté, obžalovaný nemal možnosti, aby v predmetnom trestnom konaní napomáhal orgánom polície pri ich činnosti, a to za stavu, že trestné činy spolu s ich páchatelom boli už objasnené. Odvolanie prokurátora preto krajský súd v tejto časti vyhodnotil ako dôvodné, a to aj s prihliadnutím na uvedenú prax vyplývajúcu zo Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

Pokiaľ sa týka dôvodov podaného odvolania obžalovaného, krajský súd úvodom považuje za potrebné zvýrazniť, že podľa aktuálneho odpisu registra trestov bol tento v minulosti 10-krát právoplatne odsúdený pre totožnú majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže podľa § 212 Tr. zák.). Posledné odsúdenie obžalovaného je evidované z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/60/2018 zo 14.11.2018. Uvedeným rozsudkom bol obžalovanému uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný tento trest vykonal 6.2.2019. Z napadnutého rozsudku okresného súdu odvolaním prokurátora a obžalovaného vyplýva, že Mgr. N. D. sa súčasne stíhaných trestných činov dopustil v krátkom čase po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, a to v dňoch 15.6.2019, 23.8.2019 a 30.8.2019. Krajský súd mal preto jednoznačne preukázané, že osoba obžalovaného je silne kriminálne narušená, a to so sklonom k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, prostredníctvom ktorej si zadáva potrebné prostriedky na živobytie. Za takéhoto stavu pri ukladaní

trestu vystupuje do popredia potreba generálnej prevencie trestu, spočívajúca v izolovaní takéhoto páchatel'a protiprávneho konania od ostatných členov spoločnosti. Krajský súd osobu obžalovaného vyhodnotil ako ťažko prevychovateľnú, o čom svedčili predchádzajúce odsúdenia bez vplyvu na jeho správanie. Obžalovaný pácha druhovo rovnakú trestnú činnosť opakovane a z totožného motívu konania. Odvolací súd považoval preto za potrebné obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody, a to pri hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby za trestný čin najprísnejšie trestný (trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák.). Dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby bola krajským súdom zároveň pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností (neuznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák.) zvýšená o jednu tretinu v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. Takto uložený trest vo výmere 4 roky sa krajskému súdu javil ako primeraný a zákonný, a to s prihliadnutím najmä na osobu páchatel'a. Z tohto dôvodu preto odvolanie obžalovaného odvolací súd zamietol podľa § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj zaradením odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia z dôvodu, že tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/60/2018 zo 14.11.2018).

Pre uvedené dôvody krajský súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.